

підйому в вигляді механічних, а потім і гідравлічних домкратів, що дозволило змінити малоєфективні громіздкі важільні пристрою.

Проблема переміщення історично значущих будівель і споруд залишається актуальною і в даний час. Економічні розрахунки показують, що в ряді випадків переміщення будівель є більш ефективним рішенням, ніж його розбирання і утилізація. Актуальність суттєво підвищується при інтенсивному розвитку автотранспорту, коли необхідне розширення і прокладання нових магістралей і потребується зберігання будівель, маючих акцентне значення в міській застрійці.

Доцільність переміщення будівель часто оцінюється з економічної точки зору. При цьому враховуються такі показники, як технічний стан об'єктів і витрати на підсилення конструктивних елементів, безпосередньо вартість переміщення, в залежності від траси і з урахуванням допоміжних робіт, тривалість, трудоємкість та інші показники.

Як показав досвід, в більшості випадків будівлю може бути передвинута без порушення режиму її праці, без виселення мешканців, без зупинки робіт. При економічній доцільності переміщення будівель ця процедура може привести до зберігання цінних або історично значущих будівель, а також до поліпшення планування районів в співвідношенні з генеральним плануванням.

Тому необхідний бізнес-план, техніко-економічне обґрунтування, за результатами якого виявляють витрати на альтернативні варіанти. Визначають, коли буде потрібно більше інвестицій: при знесенні з відтворенням за рахунок нового будинку або при пересуванні, зміні обсягу та інших реконструктивних заходів. У число об'єктів аналізу включають і економічну оцінку коректив проекту розвитку міста.

Рішення вибирають не тільки на основі зіставлення інвестицій на реконструкцію. Враховують також витрати на подальшу експлуатацію. Фактор ефективності утримання об'єктів набуває все більшого значення, тому вивчають властивості конструкцій цих об'єктів, наприклад, теплотехнічні та довговічність, оскільки ці показники є домінуючими в справі ресурсозбереження та, зокрема, енергозбереження.

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ПОЛІТИКИ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА ПРИ ФОРМУВАННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСТ

Гапонова О.В.

Науковий керівник – Вяткін К.І., канд. техн. наук, ст. викладач

Сучасний стан суспільства характеризується багатьма кризовими явищами, пов'язаними, перш за все, з технізацією всіх сфер людської

діяльності. Важливими наслідками цих явищ є виникнення протиріч у відносинах людини з природою, людини з суспільством. Техногенна цивілізація, індустріальне суспільство, вимагають колосальних природних ресурсів, приводять людину до того, що вже не в силах забезпечити своє існування за рахунок природних ресурсів. Виникла реальна загроза життєво важливим інтересам майбутніх поколінь.

Поняття «сталий розвиток» (sustainable development) або, кажучи коротше, «сталість» (sustainability) означає, що в глобальному контексті будь-який економічний чи соціальний розвиток повинен приносити покращення навколишньому середовищу, а не шкодити. Тим не менш, для вчених та спеціалістів поняття сталості – одне з найбільш багатозначних понять в дискусіях про наше майбутнє. Воно внесло свої корективи практично в усі дисципліни та професії, а також стало причиною багатьох складнощів.

Сталий розвиток передбачає збалансоване функціонування трьох складових: природи, суспільства й економіки. З погляду економіки розвиток може вважатися сталим лише за умов дотримання балансу між господарською діяльністю людини і навколишнім природним середовищем. Соціальний підхід орієнтований на боротьбу з нерівністю можливостей. Екологічний аспект передбачає спрямування зусиль суспільства на збереження природних ресурсів шляхом введення обмежень на різні види діяльності з огляду на віддалені результати впливу на навколишнє середовище.

Модель сталого розвитку не може виглядати як універсальна схема, оскільки вона відбиває об'єктивні умови, історичні тенденції, своєрідність культури, духовний склад населення тієї або тієї країни чи міста.

За прогнозами багатьох наукових центрів, у поточному сторіччі основні зусилля з поліпшення якості життя людей і довкілля, підвищення конкурентних можливостей економіки, а також боротьба за ринки збуту товарів ще в більшому ступені перемістяться у великі міста, мегаполіси. Основне завдання – інформування й залучення всіх городян до розробки стратегії, визначення проблем і перспектив розвитку міста.

Принципи сталого розвитку:

1) Необхідність ліквідації бідності, особливо в країнах третього світу, продиктована не тільки гуманними спонуканнями, але й тим, що це серйозна екологічна проблема.

2) Заможні нації повинні зменшити своє вживання ресурсів та виробництво відходів.

3) Глобальна співпраця по екологічним проблемам втратило статус «легкого шляху», маючи на увазі його слабку ефективність.

4) Змінення світу по шляху до його сталості можливо виключно при допомозі доходів, заснованих на принципах співтовариства, серйозно сприймаючого локальні культури.

Одна з найбільш сильних тем літератури по сталому розвитку міста, є думка, що якщо ми хочемо вирішити наша проблеми, то повинні розглядати місто як екосистему. Подібно іншим екосистемам, місто – відкрита система, споживаюча енергію та ресурси. Його головні екологічні проблеми (і економічні затрати) зв'язані з компенсацією збільшення споживання за рахунок управління відходами життєдіяльності міста, які, відповідно, також збільшуються.

Вивчення міста як цілісності та аналіз траєкторії руху енергії, споживаємих ресурсів та відходів, дають привід замислитись над системами управління, а також технологіями, які б сприяли реінтеграції природних процесів, збільшуючи ефективність використання ресурсів та переробці відходів як цінного матеріала для збереження (чи навіть виробництва) енергії.

ТЕХНОПАРК ЯК ІНСТРУМЕНТ МІСЦЕВОГО РОЗВИТКУ

Козенятко А.С.

Науковий керівник – Апатенко Т.М., ст. викладач

Головною метою технопарків є досягнення тісного територіального зближення між необхідною для наукових досліджень матеріальною базою, що належить промислового виробництва, та людським компонентом наукового потенціалу країни, що формує максимально сприятливі умови для розвитку інноваційного процесу.

По своїй суті технопарк являє собою науково-виробничий територіальний комплекс, до якого входять дослідні інститути, лабораторії, експериментальні заводи з передовою технологією, створювані на заздалегідь підготовлених територіях навколо великих університетів з розвинутою інфраструктурою.

Згідно визначенню міжнародної асоціації технологічних парків «Технологічний парк - це організація, керована фахівцями, головною метою яких є збільшення добробуту місцевого співтовариства за допомогою просування інноваційної культури, а також змагальності інноваційного бізнесу і наукових організацій.

Поняття технопарк широко використовується в світі. Міжнародна асоціація технопарків особливо відзначає еквівалентність таких понять як «технологічний парк», «технопол», «технологічний ареал», «дослі-